

گوشه

بازگشت یک بازیگر قدیمی به تلویزیون

احمد نجفی روایتگر «آپاتان» شد

یکشنبه ۲۳ آذر ۱۳۹۹
۲۷۱ ریبیع الثاني ۱۴۴۲
۱۳ خرداد ۱۴۰۰
سال سی و سوم شماره ۱۵
۹۴ ZANDI@QUDSONLINE.IR

گفت‌وگو با کاوه خدائشانس، بازیگر نقش شهید شهریاری در سریال «میراث مجید»

روایتی جذاب و دل انگیز از یک شهید هسته‌ای

۱۲

ورزش

شهر خودرو- استقلال در روز آخر هفته ششم لیگ برتر نبرد فامیلی آبی‌ها در مشهد

راه درازی پیش رو دارم

بیرانوند: استقلال‌ها انرژی‌ام را بیشتر کردند

زنوزی با کی‌روش و قطبی هم مذاکره کرده است
یک تریلی اسم برای
هدایت تراکتور

یادداشت‌های چرخدار

annotation@qudsonline.ir
عباسعلی سیاهی بونسی

رکابزنی در جنوب شرق (قسمت ششم)

کپرهایی پر از غصه

صبح چهارشنبه را پس از یک شب استراحت خوب، با گفت‌وگو با فاطمه قلندری شروع می‌کنم. زنی که حالا کارآفرین است و حبسریافی قلعه‌گنج را احیا کرده. گفت‌وگوی مفصل با او را می‌توانید بزودی در صفحه «مردم» بخوانید.
محمد حسینی که روز پیش در مسیر رسیدن به قلعه گنج با او آشنا شده‌ام، دنبالم می‌آید تا به اتفاق دوستش آقای صباپی سری به یکی دو روستای محروم بزنیم. در جاده‌ای که نیمی آسفالت و نیمی خاکی است، ۷۰ کیلومتر از شهر دور می‌شویم.
مقصودمان روستای ناهوگان است که وقتی به آن می‌رسیم می‌بینم فقط چند خانه کثیری است و چند خانه آجری و دو سه خانه نیم ساخته! بچه‌ها کنار مدرسه کوچک روستا به بازی مشغول‌اند و این طرف مردها و زن‌ها تا گوشی برای شنیدن پیدا می‌کنند از نداشتن‌هایشان می‌گویند... از نبود سرویس بهداشتی، نبود حمام، ناتمام ماندن خانه‌هایشان و اینکه به قول مردم، پیمانکار پول را گرفته و خانه‌ها کامل نشده.

یک ساعتی که میمانم مردم روستایم به محرومیت آن‌ها فکر می‌کنم و به اینکه کدام کم‌کاری‌ها موجب این فلاکت شده است. یاد جمله‌ای از مقام معظم رهبری می‌افتم که در مسیر سفرم روی دیواری دیدم این مضمون که بزرگترین مبارزه با آمریکا خدمت به این مردم است. با خودم فکر می‌کنم پس مسئولان ما این جمله را اصلاً درنیاخته‌اند که اگر دریافته بودند مردمی با این حال و روز را نداشتیم. کمی دورتر بچه‌ها مشغول بازی‌اند با توپي که آن را از پارچه درست کرده‌اند و من فکر می‌کنم سهم این بچه‌ها از زندگی و شادی‌ها و بازی‌هایش چیست؟ هوا تاریک شده است و ما در راه رفتن به روستای دوم هستیم. روستایی که حال و احوالش از روستای اولی بدتر است. به اتاقي کپری دعوت می‌شوم که در آن آتشی روشن کرده‌اند. حدود ۲۰ نفری نشسته‌اند. زن، مرد، کوچک، بزرگ. انگار بخش مهمی از مشکلات روستا را توی اتاق کپری جمع کرده‌اند.

تعدادی از بچه‌ها شناسنامه ندارند، چندتایشان تالاسمی دارند، دو سه نفری بیماری صرع، دو دختر نوجوان از نبود گوشی و تبلت برای درس خواندن می‌نالند، زنی دست دخترش را گرفته است و می‌خواهد اتاقش را به من نشان بدهد و خلاصه هر کدام قصه‌ای دارند، قصه‌ای پر غصه که من دیگر طاقت شنیدنش را ندارم. فکر می‌کنم وقتی نتوانم برای این مردم کاری انجام بدهم چه فایده که مشکلاتشان را بشنوم و سر تکان بدهم؟ چه فایده که آن‌ها امیدوار شوند یکی آمده است صدایشان را بشنود و فکر کنند می‌توانم برایشان کاری بکنم؟ ساعت ۸ شب را نشان می‌دهد که راه برگشت به قلعه‌گنج را در پیش می‌گیریم و پیش روی من هر چه هست حرف کمبودها و مشکلات مردم است. فکر می‌کنم آن‌همه که از آبادی قلعه گنج شنیده‌ام در مقایسه با کمبودهایش چیزی نیست. با خودم فکر می‌کنم مسئولان باید به طور جدی و مستمر برای قلعه گنج و روستاهایش کاری بکنند تا کمبودها و بیدختی‌ها دست از سر این مردم محروم و مهربان بردارد.

مجازآباد

اینجا فالیشویی نیست

یک کاربر فضای مجازی با انتشار این تصویر در توئیتر نوشت: «اینجا مدرسه‌ای در بندر امام خمینی است که حالا پس از فروکش کردن آب، به محلی تبدیل شده تا بسیجی‌ها قالی‌هایی را که از خانه‌های مردم آسیب‌دیده جمع‌آوری کردند به اینجا بیاورند و پس از شست‌وشو به خانه‌هایشان تحویل دهند. ای کاش تفکر خدمت در کشور حاکم بود.»

سر شوخی را باز کرد

یک نماینده مجلس در توئیتر نوشت: «شاید هم اردوغان خوب جایی سر شوخی را باز کرد. ما هم دو قرن است از جدایی شمال و جنوب «ارس» ناراحتیم و دیر نیست که پاره جدا شده به پیکر ایران بازگردد. به قول استاد یحیی شیدا ادیب نامدار تبریزی: نه «شمالی» نه «جنوبی»: آت بو چرکین سؤزلری ملک ایراندیر تماما، دونیایا اعلان ائله.»

مردم جهان به واکسن‌های کرونا بی‌اعتمادند

بزنیم یا نرنیم؟!

محمد تربیت‌زاده آن روزهایی که رسانه‌ها چپ و راست اخباری را از شیوع ویروس کشته در چین منتشر می‌کردند، هیچ‌کدامان کرونا را جدی نمی‌گرفتیم و احتمالاً تصور می‌کردیم این ویروس هم یکی از بیماری‌های عجیب و غریب سال‌های اخیر است که پس از مدتی فراموش می‌شود. حالا بیش از یک سال از پیدا شدن نخستین مورد ابتلا به کرونا در جهان می‌گذرد و این ویروس تبدیل به اصلی‌ترین دغدغه مردم جهان و دولت‌های مختلف شده است. اگرچه تا همین چندماه پیش دانشمندان می‌گفتند نباید دلمان را به وعده‌های شرکت‌های مدعی ساخت واکسن کرونا خوش کنیم اما حالا ورق برگشته و پس از دستیابی چندین شرکت بزرگ داروسازی به فرمول ساخت واکسن کرونا، روز به روز اخبار امیدوارکننده‌تری درباره واکسن کرونا در رسانه‌ها منتشر می‌شود. درحالی که این روزها خیلی‌هایمان چشم‌امید به واکسن‌های نرسیده داریم، انتشار خبر جان باختن ۶ داوطلب در کارآزمایی بالینی واکسن ساخت فایزر-بایون‌تک ایهام‌هایی را درخصوص اثربخشی واکسن ایجاد کرده است، به طوری که حالا بسیاری از مردم می‌گویند حتی در صورت دسترسی داشتن به واکسن کرونا هم حاضر به تزریق آن نیستند!

عوارض خطرناک

ماجرا از آغاز واکسن‌سازی سراسری کرونا در انگلستان آغاز شد. چند روز پس از توزیع گسترده این واکسن در انگلستان، اخباری مرتبط با ایجاد عوارض حساسیتی برای دریافت‌کنندگان واکسن در رسانه‌ها منتشر شد. برخی از رسانه‌های انگلیسی ادعا کرده بودند این واکسن برای افرادی که حساسیت دارند، مناسب نیست و عوارض خطرناکی برای آن‌ها دارد. بلافاصله پس از این هم رسانه‌های داخلی به نقل از اسپوتنیک روسیه اعلام کردند ۶ دریافت‌کننده واکسن فایزر بر اثر عوارض واکسن جان‌باخته‌اند!

این رسانه‌ها اعلام کرده بودند دو نفر بلافاصله پس از دریافت واکسن جان‌باخته‌اند و چهار نفر دیگر بر اثر عوارض استفاده از واکسن فایزر، چند روزی درد کشیده و در نهایت فوت کرده‌اند. این اطلاعات بعدها توسط سازمان غذا و داروی آمریکا هم مورد تأیید قرار گرفت.

استاندارد ایمنی طلایی

انگلستان نخستین کشوری بود که واکسن‌سازی رسمی و سراسری کرونا را آغاز کرد. با وجود این، پس از حواشی به وجود آمده، تزریق واکسن روند

کندتری به خود گرفت و مسئولان اعلام کردند تزریق فقط در مراکزی که امکانات احیا را داشته باشند، صورت می‌گیرد. آمریکا هم که قرار بود واکسن‌سازی را آغاز کند، تصمیم گرفت آن را برای مدت کوتاهی به تعویق بیندازد. هیئت مشاوره دولت ایالات‌متحده اما روز گذشته استفاده از واکسن کووید-۱۹ فایزر را مجاز اعلام کرد. ترامپ هم در پیام ویدئویی خود در توئیتر اعلام کرد: «شرکت فایزر «استاندارد ایمنی طلایی» را کسب کرده و واکسن کرونا یکی از «بزرگ‌ترین دستاوردهای علمی تاریخ است.»

۴۴ هزار نفر

حالا نه فقط برای مردم آمریکا که واکسن‌سازی در کشورشان آغاز شده، بلکه برای همه مردم در سرتاسر جهان این پرسش ایجاد شده که آیا واقعا ۶ داوطلب دریافت واکسن کرونا در انگلستان، بر اثر عوارض واکسن فایزر جان‌باخته‌اند یا خیر؟ در کارآزمایی‌های واکسن شرکت فایزر-بایون‌تک، تقریباً ۴۴ هزار نفر شرکت کردند که به دو گروه تقسیم شدند؛ به یک گروه واکسن و به گروه دیگر دارونما تزریق شد.

دارونما ماده‌ای بی‌ضرر است که خواص داروی مورد مطالعه را ندارد. داوطلبان و محققان نباید تا پایان مطالعه از اینکه کدام داوطلب، در کدام گروه قرار گرفته مطلع شوند، این رویه و رویه‌های مشابه به‌منظور جلوگیری از سوگیری‌های احتمالی طراحی شده است. برای جلوگیری از اثر تلقین که می‌تواند با فریب داوطلب، اثر مثبتی بر روند بهبودی او داشته باشد یا منجر به اثرگذاری پیش‌دواری‌های احتمالی محققان در نتایج بررسی شود، از دارونما استفاده می‌شود. حالا «پولیوتیکو» با بررسی داده‌های مرتبط با این ماجرا، ثابت کرده آن ۶ نفر در اثر تزریق واکسن فایزر جان‌باخته‌اند!

ریبعی به واکسن نداشت

در گزارش پولیتیکو اشاره شده است: «طبق اسناد توجیهی ایمنی و اثربخشی این واکسن یک مورد شدید عفونت کووید-۱۹ در گروه دریافت‌کننده واکسن و سه مورد در گروه دریافت‌کننده دارونما وجود دارد.»

۶ نفر در طول آزمایش فوت کردند، چهار نفر در گروه دارونما و دو نفر در گروه واکسن، اما هیچ‌یک از این مرگ‌ها ارتباطی با واکسن نداشته است. همچنین بلومبرگ در گزارشی در این زمینه نوشت: «دو نفری که در گروه واکسن قرار داشتند و جان خود را از دست داده‌اند بیش از ۵۵ سال سن داشتند. یکی از آن‌ها در اثر ایست قلبی ۶۲ روز پس از واکسن‌سازی و دیگری بر اثر رسوب در دیواره رگ‌ها، سه روز پس از واکسن‌سازی درگذشته است. در گزارش بلومبرگ به نقل از سازمان غذا و داروی آمریکا آمده است: «تمام مرگ‌ها نمایانگر حوادثی هستند که در جمعیت عمومی این گروه‌های سنی در محل وقوع آن‌ها، به میزان مشابه رخ می‌دهد.»

ایجاد اعتماد عمومی

با وجود این اما همچنان بخشی از مردم آمریکا به این داده‌های دولتی بی‌اعتمادند و تمایلی به دریافت واکسن فایزر ندارند. موضوعی که دقیقاً در کشور خودمان هم حاشیه‌ساز شده و همزمان با اعلام خبر آغاز تست انسانی واکسن ایرانی کرونا از اول دی ماه، ادعاهایی در زمینه عوارض مرگبار این واکسن در میان مردم دست به دست می‌شود. همه این حواشی یعنی پس از ساخت واکسن کرونا، دومین مشکل اساسی در ریشه‌کنی این ویروس، ایجاد اعتماد عمومی در میان مردم است که مسئولان از همین حالا باید با شفاف‌سازی در راستای واکسن کرونای ایرانی، نسبت به آن اقدام کنند.

روزمره نگاری

مثبت عشق

رقیبه توسلی: ترکیب خانه عالی است؛ عزیز، آبان و من... هر سه تایمان ماسک بسته‌ایم. ماسک اکسیژن، ماسک سفید، ماسک مرد عنکبوتی و با فاصله سه متری شکل مثلث برمودا نشسته‌ایم! حواسم را بیشتر داده‌ام به این دو نفر تا پوست گرفتن سبب‌زمینی‌ها. کاملاً فصول، می‌پایم بینم کارشان با نقاشی و تلفن به کجا ختم می‌شود بالاخره؟ آیا قرار است این وسط، کاشف پیکاسویی، ونگوگی، چیزی باشم یا نه؟

آبان و پدرش، واتس‌اپی حرف می‌زنند: «آبان: گلی کجاست؟ آقای پدر: نیم ساعت دیگه نوبت خواهرجونه. مرد عنکبوتی بابا کیه؟... چند ثانیه‌ای مکت برقرار می‌شود. مدل آبان همین است. سکوت‌های مقطعی قشنگ و بعد که می‌گوید: «من... بهش گفتم بلدم... بذار خوبت کنم... باور نکرد... گفت تو بچه‌ای... دکتر نیستی... باید پیر باشی! آقای پدر: خب این دفعه روی من آزمایش کن. ببین چقد دکتری، اوضاع حتما عوض میشه.

آبان: خانوم دکتر الان از من خیلی بزرگ‌تره؟
- آره عزیزم.
* باشه... ولی اصلاً به کوچیکی، گندگی نیست که، به دستگابه، به روپوش سفیده، آمپوله، به خندیدنه. تازشمن من دکتر مرد هستم... به کسی نگو بابا ولی می‌خوام به همه بچه‌هایی که خوششون می‌کنم، پاستیلیم بدم، چطوره؟
- بی نظیره... فقط به بچه‌ها؟ گنده‌ها چی پس؟
* بابا حواستو جمع کن. چرا ناراحت میشی. به منشی مطب می‌گم شما بابای خوشگل منی.

- آخیش! ماشالا دکتر نقابدار خودم. خوب کردی حالمو.
آبان می‌گوید: خاله می‌خواد برام چیپس درست کنه. ما داریم مسابقه نقاشی میدیم. آگه گفتی جایزه برنده چیه؟ پدر جواب می‌دهد: به به! آفرین به شما. نمی‌دونم که، بیا جلوتر یواشکی تو گوشم بگو... می‌خندم. توی دلم می‌گویم سفر به دور دنیا در ۸۰ روز با اشانتیون ایتالیا کردی مسبوط. تلفن تمام می‌شود. مزه جملات ردوبدل شده اما نه... حالا حالها برقرار است. مزه این پسر-پدری‌های ماندگار و جمع و جور. امروز یاد گرفتم که پدری به پول درآوردن و ریش و سیبیل و امر و نهی و نام خانوادگی و صدای نیم مهیب نیست. پدری، بلد بودن است. اینکه وسط اتفاقات پشت سرهم زندگی که گاهی اجازه نفس کشیدن نمی‌دهد مهربان باشی. اینکه دل توی دلت نباشد و بغض از سر و کولت بالا برود که گل‌ترمه‌جان را برده‌ای برای جراحی اما به پسرچانت بها بدی تا از رویاها و شادی‌ها و اوقات فراغتشت بگوید. سنبلجاق؛ چیپس سبب‌زمینی با پنیر و قارچ آماده شد. فعلاً سه نقابداریم که دلمان می‌خواهد فقط کرونا برود.

